

День 2-й. Вівторок

Наступного ранку Арсенія знову розбудила нас на світанку відром холодної води:

— **ШИКУЙСЬ!**

Після сніданку (омлет із жуків і смузі з комарів) ми рушили далі в похід.

Зупинилися тільки опівдні, коли Арсенія виклала нам прискорений курс першої допо-

моги. Зокрема, навчила нас робити штучне дихання потерпілим.

На обід були тушковані кот-

летки з равликів. Бумбо поква-
пом проковтнув свою порцію,
а тоді сховався за кущем, щоб
ум'яти чималий гамбург-
гер із власних запасів. Однак
Арсенія застукала Бумбо
на гарячому та перевірила
його наплічник.

Вона забрала всі його та-
ємні запаси і викинула в річку.

Бумбо ридав:

— **Я хочу дого-о-ту-у-у!**

Арсенія помахала контрактом йому під носом:

— Запізно, ти підписав, розтелепо!

Бумбо вихопив у неї документ і, вміло розжу-
вавши його, проковтнув.

— Отак! — закричав він переможно. — Нема
контракту!

Арсенія посміхнулася і витягла з наплічника
ще один аркуш, такий самий, як з'їдений.

— То була ксерокопія, розтелепо! Оригінал
замкнено в сейфі, в моєму кабінеті!

День 2-й.

ВІВТОРОК

Бумбо ладен був знову розридатися, але я втішив його:

— Ось, бери мою порцію равликових котлет! Я пропущу обід.

Він дякував мені зі сльозами на очах, поглинаючи котлети.

— Джеронімо, ти справжній друг! Я ніколи цього не забуду!

Поївши, ми знову рушили в путь.

— А зараз, — оголосила Арсенія, — ми перетнемо Ріо-Москіто!

День 2-й.

Вівторок

Ми всі сторопіло вибалушили очі. Бурхливі води річки збігали в долину, несучи із собою повалені дерева та все, що траплялося на їхньому шляху.

— Мені страшно! — пробурмотів я.

— Я БОЮСЯ ВОДИ!

Під нами загрозливо ревіла Ріо-Москіто. Я почувався, наче перед роззявленою котячою пащею.

**МИ ПОЧАЛИ ПЕРЕБИРАТИСЯ З ОДНОГО
БЕРЕГА РІЧКИ НА ДРУГИЙ, ПЕРЕСУВАЮЧИСЬ
ПО НАТЯГНУТІЙ МІЖ БЕРЕГАМИ КОДОЛІ.**

Якоїсь миті Бумбо розплакався:

— У мене в голові паморочиться від голоду!

Я більше не можу! Я падаю!

— Тримайся, Бумбо! — крикнув я, але той уже відпустив кодолу й летів у Ріо-Москіто.

Я стрибнув, щоб його врятувати.

Джеронімо стрибнув!!! Він же боїться води! Чому ж він стрибнув?

День 2-й.

Вівторок

Течія одразу підхопила й понесла Бумбо, і його писок був уже під водою, коли я приловчився вхопити його за хвіст.

Я витягнув потопельника на берег і зробив йому штучне дихання.

— Дякую! Ти врятував мені життя! — проказав Бумбо, випльовуючи воду.

День 2-й.

Вівторок

Я вражено відзначив одну річ:

Я ВЖЕ НЕ БОЯВСЯ ВОДИ.

Арсенія похвалила мене.

— Молодчага, Стілтоне! Браво! Ти швидко вчишся. Шкода, що курс триває тільки тиждень: за півроку я зробила б з тебе мишу, гідну подиву!

